

a užívání. Podle § 99 slez. stav. řádu jest úkolem kolaudace jednak zjistiti, že novostavba byla provedena přesně podle schváleného plánu a podle stavebních podmínek, při čemž stala-li se průběhem stavby nějaká odchylka od původního plánu, má býti předložen stavebnímu úřadu plán shodující se s provedením stavby, jednak zjistiti, že budova jest řádně provedena, náležitě vysušena a po zdravotní stránce nezávadná. Podle tohoto místního ohledání se vydá povolení k obývání a k užívání. Toto povolení jest toliko dosvědčením, že místnosti lze obývati; jestliže však tyto nevyhovují předpisům stavebním, možno kdykoliv vyvoditi právní účinky konkrétní vady (srov. Budwinski A č. 3718, 7905).

Z protokolu ze dne 5. října 1927, sepsaného u obecního úřadu v S. O., je zřejmé, že v celém rozsahu bylo ono zjištění učiněno o budově hlavní, vystavěné na parcele č. kat. 1074, ne však také o budově vedlejší. O schválení úchylek u nádvorní budovy nebylo stavebníky žádáno a nebylo takovéto schválení ani předmětem jednání stavebního úřadu. Žalovaná společnost nebyla v kolaudačním řízení ani stranou (srov. Boh. A č. 9391). Udělením svolení k obývání není tedy o nádvorní budově zjištěno, že odpovídá stavebnímu povolení, a nelze ani z vyjádření zástupce žalované společnosti u oné komise usouditi, že chtěl schváliti provedené úchylky. Podle § 35 slez. stav. řádu se dopouští úchylka jen, když záleží v takových změnách, které se mohou i při budovách již postavených podle § 17 uved. staveb. řádu provésti na pouhou opověď, tedy u menších oprav a změn. Větším opravám a změnám (§ 16 slez. stav. řádu), k nimž se počítají takové stavební práce, které na pevnost a bezpečnost proti ohni jakkoliv působí, nebo se dotýkají susedů a zájmů zdravotních, je třeba schválení úchylek, tedy provedení nového řízení podle §§ 23 a násl. slez. stav. řádu (Boh. A č. 5267). Bez provedení tohoto řízení nelze označiti budovu postavenou proti stavebnímu povolení za krytou stavebním povolením ve smyslu § 106 hor. zák. Tomu nemusí vaditi, že bylo pro hlavní i nádvorní budovu uděleno stavební polovení jednotné, bylo-li jen možno každý objekt samostatně kolaudovati a po případě samostatně ho užívati. Soud si neosobuje tím oprávnění přezkoumati pravoplatná rozhodnutí správních úřadů; plní jen úkol uložený mu § 106 hor. zák. a zkoumá, zda povolení ke stavbě, jak bylo vydáno, kryje stavbu, jak byla provedena.

Odvolací soud vycházejí z jiného názoru na věc, neučinil potřebná zjištění o tom, v čem záleží u nádvorní budovy úchylky provedené stavby od stavebního konsensu, a nemůže proto nejvyšší soud rozhodnouti ihned ve věci samé. Bylo proto v té příčině zrušiti rozsudek odvolacího soudu a vrátiti mu věc k dalšímu jednání a rozhodnutí (§ 510 c. ř. s.).

Čís. 16486.

Bylo-li smluvní pojištění sjednáno u dvou pojišťoven, z nichž ručí každá p ř í m o pojistníkovi jen v poměru převzatého podílu, není ta pojišťovna, která podle smluvního ustanovení zprostředkuje vzájemný

styk mezi nimi s jedné strany a pojistníkem s druhé strany, oprávněna k žalobě o vrácení části dobové slevy i za druhou pojišťovnu.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1937, Rv II 341/36.)

Srov. rozh. č. 13500 Sb. n. s.

Proti žalobě, již se žalující pojišťovna »C.« domáhala vrácení t. řeč. dobové slevy v částce 3.754 Kč s přísl., namítl žalovaný pojistník mimo jiné, že žalobkyně jest oprávněna žádati na něm jen polovici zažalované částky, protože pojistka byla uzavřena rovným dílem u žalobkyně a u společnosti A. E. Soud první stolice uznal zcela podle žaloby, kdežto odvolací soud jen co do částky 1.414 Kč s přísl. a uvedl v otázce, o niž jde, v důvodech: Soud první stolice neposoudil věc po právní stránce správně, pokud rozhodl, že žalující pojišťovna jest oprávněna požadovati na žalovaném celou dobovou slevu. Není tu rozhodující pojistný návrh, nýbrž znění pojistky ze dne 21. července 1928, neboť teprve vystavením a přijetím této pojistky došlo v souzené věci k sjednání pojistné smlouvy. Podle dotčené pojistky jest žalující pojišťovna oprávněna a zavázána z pojistné smlouvy s A. E. pojišťovnou, a to každá pojišťovna z jedné polovice. Má tudíž každá z obou pojišťoven nárok jen na vrácení 50% poskytnuté dobové slevy. I když žalobkyně podle ustanovení obsaženého v pojistce, o niž jde, zprostředkuje vzájemný styk s pojistníkem, nelze tomu rozuměti tak, že by již tím byla zmocněna vymáhati za pojišťovnu A. E. žalobou část zažalované pohledávky, na ni připadající. Není tedy žalobkyně aktivně oprávněna co do druhé polovice žalobního nároku.

Nejvyšší soud k dovolání žalobkyně zrušil rozsudek odvolacího soudu v napadené části a ve výroku o útratách a uložil odvolacímu soudu, aby o věci v rozsahu zrušení dále jednal a znova rozhodl.

Důvody:

Podle obsahu pojistky bylo pojištění podstoupeno dvěma pojišťovnami, z nichž ručí každá přímo pojistníkovi, ovšem v poměru převzatého dílu, t. j. 50%. Z ustanovení, že vzájemný styk nebo vztah (»der gegenseitige Verkehr«) mezi nimi a pojistníkem zprostředkuje žalující pojišťovna, nelze ještě vyvozovati, že by tím byla oprávněna vymáhati dobovou slevu soudně i za druhou pojišťovnu, a o to jde v souzené rozepři, nikoliv jen o některý z úkonů, jaké mělo na mysli rozh. č. 13500 Sb. n. s., na něž dovolatelka marně odkazuje. Odvolací soud tedy správně posoudil věc po právní stránce, přiznav žalobkyni nárok jen na vrácení polovice dobové slevy. (Další důvody nemají pro otázku v právní větě vytčené významu.)

Čís. 16487.

Podle předpisů exekučního řádu nemůže se věřitel domáhati v tomže exekučním návrhu povolení exekuce vnucenou dražbou nemovitostí náležících různým dlužníkům a zapsaných v různých vložkách, třebaš jde o exekuci k vymožení téže pohledávky vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1937, R I 1205/37.)